

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 44590

Kl. 42 h, 23/27

Ośrodek Usług Filmowych i Reklamy Kinowej *)

Przedsiębiorstwo Państwowe

Warszawa, Polska

Sposób wytwarzania tkaniny na ekrany kinowe

Patent trwa od dnia 21 grudnia 1959 r.

Dotychczas znane i stosowane ekrany kinowe z tkaniny bawełnianej lub z mas plastycznych posiadają szereg wad, a przede wszystkim łatwo ulegają zabrudzeniu i załamaniu, widocznym w czasie projekcji, powierzchnia z masy plastycznej ulega starzeniu się, współczynnik luminancji (odbicia światła) jest niski, co przy ciemnia wyświetlany obraz, a szwy na połączeniach pasów materiału ekranowego powodują obniżenie estetyki obrazu. Poza tym ekrany tego rodzaju utrudniają przenikanie dźwięku z głośnika umieszczonego za ekranem.

Przedmiotem wynalazku jest sposób wytwarzania tkaniny na ekrany kinowe, nie posiadające wyżej wymienionych wad.

*) Właściciel patentu oświadczył, że współtwórcami wynalazku są Kazimierz Kowalski i Mieczysław Zakrzewski.

Według wynalazku do wytwarzania tkaniny na ekrany kinowe używa się nici nylonowe, steelonowe lub nici z pochodnych tych polimerów, które się tka według wzorów tkackich z ewentualnym wytworzeniem w określonych odstępach otworów, a następnie otrzymaną tkaninę pokrywa się mikrowarstwą substancji perłowej lub srebrzystej.

Odmiana sposobu wytwarzania tkaniny na ekrany kinowe polega na tym, że do tkania używa się nici, uzyskane przez dodanie do masy nylonowej, steelonowej lub z pochodnych tych polimerów wyciągu perłowego z łuski rybiej lub pyłów srebra, glinu lub innego metalu o srebrzystym połysku.

Według jeszcze innej odmiany sposobu wytwarzania tkaniny na ekrany kinowe do tkania stosuje się nici nylonowe, steelonowe lub z pochodnych tych polimerów, pokryte mikro-

warstwą substancji perłowej drogą elektrolizy lub natrysku.

Ekran uzyskany w ten sposób posiada powierzchnię o wysokim współczynniku luminancji (odbicia światła), polepsza projekcję filmów dźwiękowych z uwagi na dobrą przepuszczalność dźwięku i jest odporny na wpływy atmosferyczne.

Łączenie bryt tkaniny w duże powierzchnie ekranowe jest łatwe dzięki dużej elastyczności tkaniny, co jednocześnie ułatwia maskowanie szwów i podnosi estetykę wyświetlanego obrazu.

Zastrzeżenia patentowe

1. Sposób wytwarzania tkaniny na ekrany kinowe, znamieny tym, że nici nylonowe, steelonowe lub z pochodnych tych polimerów tka się według wzorów tkackich z ewentualnym wytworzeniem w określonych odstępach

otworów, a następnie otrzymaną tkaninę pokrywa się mikrowarstwą substancji perłowej lub srebrzystej.

2. Odmiana sposobu według zastrz. 1, znamieną tym, że do tkania stosuje się nici, uzyskane przez dodanie do masy nylonowej, steelonowej lub z pochodnych tych polimerów wyciągu perłowego z łuski rybiej lub pyłów srebra, glinu lub innego metalu o srebrzystym połysku.
3. Odmiana sposobu według zastrz. 1, znamieną tym, że do tkania stosuje się nici nylonowe, steelonowe lub z pochodnych tych polimerów pokryte mikrowarstwą substancji perłowej drogą elektrolizy lub natrysku.

Ośrodek Usług Filmowych
i Reklamy Kínowej

Przedsiębiorstwo Państwowe